

1. Wie wordt je rechter?

Stelt u zich eens voor: Gert heeft een zaak opgebouwd. Vanuit het niets. Heel klein begonnen, in een schuurtje ergens achteraf, maar het liep als een trein. Hij verkocht verwarmingssystemen, op basis van een revolutionair nieuw concept. Iedereen verbaasde zich over zo'n nieuwe vinding. Twee keer zoveel rendement als elk ander systeem. Van het schuurtje ging het naar een mooi pand, en toen kwamen er filialen bij. Hij bleef zijn vleugels uitslaan.

Tot er op een dag iemand opstond en zei: 'Die uitvinding waar je hele bedrijf op gebaseerd is, die is van mij. Jij hebt mijn ontwerp gejat!' En dan komt er een rechtszaak. En de klager wint! Gerts hele bedrijf staat op instorten. Er ligt een claim die hij nooit kan betalen. Natuurlijk: hij gaat in hoger beroep, en hij blijft doorprocederen, tot de allerhoogste rechter toe. En als hij dan een oproep krijgt om ter zitting te verschijnen, leest hij wie de zaak behandelt. Een bekende naam! Zo! Of hij die naam kent! Mr. dr. D.J. van Klinken. En hij weet meteen: 'Dat is Dolf!' Dolf, zijn vroegere klasgenoot. Jarenlang zaten ze samen in dezelfde klas. En jarenlang werd Dolf getreiterd, gepest... door de hele klas, jongens, meiden, iedereen. Maar het meest door hém! Door Gert! Dolf zat altijd met zijn neus in de boeken. Dolf was een saaie piet, een nerd. Dolf, die kon je altijd lekker jennen, en iedereen in de klas lachte dan mee. O, Gert was er ontzettend populair mee geworden, Dolfje pesten. En nu staat het hier, zwart op wit: 'Mr. dr. D.J. van Klinken.' Hij voelt zichzelf ineens krimpen. Dólf moet zijn zaak behandelen! En hij heeft nóóit iets goedgeemaakt. Iets van vroeger. In het hart van Gert brandt de spijt. 'Waarom heb ik me toen niet anders gedragen? Als ik toen de kant van Dolf eens had gekozen, tegenover de rest... Als ik hem nou eens verdedigd had...'

2. Verbinden wij ons leven aan dat van de lijdende Christus?

Dolf stond alleen, tegenover de rest van de klas. Het was een leuk spelletje geworden: wie kan Dolf zó jennen dat-ie gaat huilen? Een kind, alleen. En in het bijbelgedeelte van vandaag staat Jezus alleen, tegenover die hele Joodse Hoge Raad. Ja, er is één vriend in de buurt, Petrus, maar die blijft bewust op een afstand. Die staat tussen de dienaars van de hogepriester, die net Jezus gevangen hebben genomen. Petrus, hij neemt afstand, distantie. Hij distantieert zich van zijn Meester, en hij zal het zeggen, nog deze zelfde nacht, met vloeken, en met twee vingers omhoog: 'Ik zweer het je: ik ken die kerel niet!' Jezus, Hij staat alleen. Volkomen alleen. Hoe zouden wij hebben gekozen? Nee, ik moet het anders zeggen: hoe kiezén wij? Want als wij daar hadden gestaan, dan hadden wij het ongetwijfeld ook laten afweten. Toch? Als Petrus het al niet volhield om trouw te blijven aan Jezus, zouden wij het dan wel hebben volgehouden? U? Jij? Maar vandaag is er opnieuw een keuze! Verbinden wij ons leven aan dat van de lijdende Christus? Bij twee kinderen is dat gebeurd vanmorgen! Hun naam is verbonden met de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Die naam van God, die hebben zij erbij gekregen!

3. Verbonden zijn met Hem betekent strijd

Beseft u dat, gemeente? Als wij worden gedoopt, worden wij opgenomen in het verbond, in het bondgenootschap met Jezus Christus. Dan staan we, in dat huis van Kajafas, waar die Hoge Raad bij elkaar is, náást Hem! Naast de

lijdende Heiland! En als de Meester is geslagen, bespuwd, bespot, gemarteld, dan moeten wij niet denken dat we een makkelijk leventje hebben! Christen zijn, achter Jezus Christus aangaan, gedoopt zijn in Zijn naam, dat betekent: de strijd aangaan. De strijd, met name tegen jezelf. Want van binnen zit altijd die neiging om de makkelijke weg te kiezen. Om mee te doen met de rest. 'Jongens, met z'n allen tegen Dolf!'

Meedoen met de rest, je maar laten meeslepen door wat de mensen om je heen gewoon vinden. Dat je kiest voor jezelf, dat het je hoogste levensdoel is om te genieten, en om nóg meer luxe aan te schaffen, en nóg mooier dit en nóg groter dát...! En natuurlijk houd je al je geld voor jezelf, op een grijpstuiver na voor een goed doel, je bent tenslotte geen onmens. Meedoen met de rest, dat is ook je ellebogen gebruiken, en als je niet eerlijk hogerop kunt komen, dan maar oneerlijk. Meedoen, net als de anderen zijn, dat wil zeggen: niet altijd maar de minste zijn, laat die ander maar komen! Meeroddelan. Meepraten. Meedoen. Beseffen wij wel dat Jezus volgen een strijd is? En dat je alleen komt te staan? Vroeg of laat komt dat moment, dat je het zúlt merken: dit is een eenzame weg. Radicaal zijn, bij alle dingen van het leven jezelf afvragen: 'Wat zou Jezus doen?' Stel dat Hij zulke ontzettend moeilijke burens had, wat zou Hij eigenlijk doen? Stel dat Hij op een kantoor werkte waar iedereen kopieert voor privé-doelen, en waar iedereen illegaal software kopieert voor thuis. Wat zou Hij doen? Stel dat Jezus een drukke week had gehad en heel moe zou zijn op zondagmorgen. Wat zou Hij doen? Weet u, verbonden zijn met Jezus Christus, Zijn naam dragen, wat hier net gebeurd is, dat jouw naam verbonden is met die van Hem, dat gaat héél diep! Beseft u dat?! Dat betekent dat je leven niet meer van jezelf is, maar van God! En dat je bezit niet meer van jezelf is, maar van God. Je hebt het allemaal in bruikleen!

'Ja,' denkt u misschien, 'dat kan wel waar zijn, maar ik ben als kind gedoopt, en daar heb ik toch zelf niet om gevraagd, om zó vastgeklonken te zijn aan Jezus?' Nee, dat klopt, daar hebt u niet zelf om gevraagd! De Here God kwam toen al in uw leven en Hij legde die verbinding, omdat uw ouders u naar Hem toe brachten. Maar als je opgroeit, en je word een jaar of achttien, dan vraagt God aan u, aan jou: 'Wat vind je zélf van Mij? Je bent gedoopt omdat jouw óuders hun geloof beleden. Maar wat vind je zélf?' En dan komt het aan op een antwoord. Over twee weken staan hier negen mensen, die op die vraag 'Ja' zullen zeggen. Omdat zij zélf geloven. Omdat zij zelf de verantwoordelijkheid van hun ouders willen overnemen, de verantwoordelijkheid voor hun eigen doop.

Ik kom nogal eens mensen tegen die zeggen: 'Ik ben dooplid, dat vind ik wel genoeg. Belijdenis doen, dat vind ik een beetje overdreven. Dit is toch ook goed?'

Als dat bij u zo is, mag ik u dan vandaag eens uitdagen: de kinderdoop vraagt om een antwoord! Jezus Christus vraagt om een antwoord! Waar sta jij in die rechtszaal? Als Jezus wordt beschuldigd, váls wordt beschuldigd? Of houd je je het liefst maar op de vlakte? 'Ik weet het niet zo, ik heb geen mening...'

4. Waarom zou je dat willen, verbonden zijn met Christus?

Als je gedoopt wordt, dan word jouw naam verbonden met de naam van Jezus Christus. En als je je kind laat dopen, dan zeg je daarmee: 'Voor ons als ouders is het essentieel, dat ons kind met Hem door het leven gaat.' En als je als

kind gedoopt bent, en je doet belijdenis, dan bevestig je die verbinding, die verbondenheid. Maar waarom zou je dat willen? Waarom zou je naast die lijdende Man van Nazareth willen staan? Waarom zou je de weg willen gaan in Zijn voetspoor?

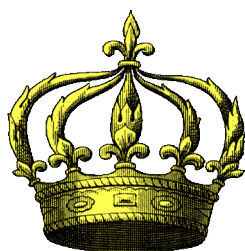
Het antwoord op die vraag, dat komt uit de mond van Jezus Zelf! Als de hogepriester Hem vraagt: 'Zijt Gij de Christus, de Zoon van de Gezegende?', dan zegt Hij het ronduit, zonder omwegen: 'Ik ben het! En gij zult de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand der Macht en komende met de wolken des hemels.'

5. Omdat Hij de Messias is, en we door Hem verbonden mogen zijn met de Vader!

Wie verbonden is met Christus, is verbonden met de Zoon van de Gezegende, met de Zoon van God Zelf! Wie verbonden is met deze Messias, krijgt daardoor een band, een open relatie met de hemelse Vader Zelf! Met de Schepper van het heelal! Jezus is de Zoon van de Gezegende! Hij is niet alleen de lijdende Knecht. Maar Hij is bovenal: de opgestane Heer, die zit aan de rechterhand van de Macht, van God Zelf! Wij leven in de lijdenstijd, maar we vieren de zondag, de dag van de opstanding! Hij lééft, gemeente! Ook vandaag! Hij leeft, en Hij regeert!

Als Gert indertijd geweten had dat Dolf nog eens de hoogste rechter zou worden, die een oordeel zou moeten vellen over heel zijn levenswerk, denkt u dat Gert er dan een sport van had gemaakt om Dolfje te treiteren? Dolf léék een loser. 'Huh! Dólf...' Maar schijn bedriegt, gemeente! Het kan in deze wereld lijken alsof het belachelijk is om Jezus te volgen. En als je radicaal bent in je keuzes, dan kunnen de mensen zeggen: 'Tjonge, jonge, zeg, die is ook doorgeslagen...'

Wij volgen hier nog vaak de lijdende Christus. Maar intussen weten wij méér! De lijdende Christus is al de opgestane Heer! En sinds Zijn hemelvaart heeft Hij Zijn plaats al ingenomen aan de rechterhand van God. Want dat is de betekenis van de hemelvaart. Toen is de Here Jezus met bazuingeschal ingehaald in de hemel, en Hij heeft plaatsgenomen aan de rechterhand van Zijn Vader. Hemelvaart is een fantastisch feest, zéér de moeite waard om dan in de kerk te zijn.

***'k Ben een koninklijk kind,
door de Vader bemind,
en 'k zal wonen in 's Konings paleis.
In die stad nooit aanschouwd,
met straten van goud:
glorievol als een schoon paradijs.
'k Ben een koninklijk kind
door de Vader bemind,
en Zijn oog rust zo teder op mij!
Als de dageraad straks gloort,
de bazuin wordt gehoord,
roept Hij mij om te staan aan Zijn zij.***

6. Omdat Hij, onze Rechter, ook ónze Redder wil zijn!

'Jazeker! Ik ben het!' zegt de Heiland. 'Ik ben de Christus! En gij zult de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand der Macht en komende met de wolken des hemels.' Ja, Hij komt! De Koning komt! En dáár zijn we bij de kern. Waarom staat Jezus daar voor die Hoge Raad? Waarom laat Hij Zich beschimpen, en bespotten en slaan? Omdat Hij op een dag zal terugkeren. Als Rechter. Dan zal Hij rechtspreken over levenden en doden. Dan zullen wij allemaal vóór Hem staan, en ons leven zal aan ons voorbijtrekken als een film. Dan zullen we pas ten volle beseffen hoe heilig God is, en hoe onheilig wij zijn. Dat wij het niet waard zijn om eeuwig leven te ontvangen. Dat we dat absoluut niet waard zijn! Maar de Rechter die voor ons staat, is dezelfde die Zijn leven gaf om voor ons te sterven aan het kruis. Om de straf te dragen voor ónze zonden. De Rechter is ook: de Redder.

Als de Koning komt, en je naam is verbonden met Zijn naam, dan mag je Hem tegemoet gaan, met een hart vól van vreugde, overlopend van blijdschap! Maar de vraag is: is uw leven verbonden met dat van Jezus Christus? Bent u door Hem verzoend met God de Vader? Woont de Heilige Geest ook in uw leven? Ook in jouw leven? Als je gedoopt bent, lééft je dan ook verbonden met de Vader, de Zoon en de Heilige Geest? En als u nog niet gedoopt bent, verlangt u daar dan naar, dat die verbinding tot stand komt? Hoe leeft u toe naar de komst van Jezus, naar de dag dat Hij recht zal spreken?

7. Wie zó is verbonden met de Koning, is een koninklijk kind!

Weet u, als u leeft vanuit die intense verbondenheid met God, dan zegt Jezus, de Koning, het ook tegen u, tegen jou: 'Mijn kind, ook voor jou heb Ik geleden, ook voor jou ben Ik gestorven. En nu Ik zit aan de rechterhand van God, ook voor jou pleit Ik bij Mijn Vader. En als Ik terugkom met de wolken van de hemel, dan verlang Ik ernaar, dat jij, als kind van Mij, als koninklijk kind, naast Mij komt staan. Want we horen toch bij elkaar? Mijn kind, laat Mij niet links liggen. Volg Me niet half, maar helemaal! Geloof in Mij! Dan zal Ik, als Ik terugkom als Redder, jou vrijspreken. Helemaal vrij! Want Ikzelf droeg jouw straf. Aan het kruis. En jij krijgt, voorgoed, eeuwig leven! En altijd, altijd, mag je wonen bij Mij, want jij bent een koninklijk kind!' Amen.